

НАЦІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА

УДК 338.48-6:502/504

DOI: <https://doi.org/10.32782/2415-8801/2025-1.1>

Адамовський О.М.

кандидат економічних наук,

Національний університет «Львівська політехніка»

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3515-4635>

Кулаєц Я.М.

аспірант,

Національний університет «Львівська політехніка»

ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-3219-3125>

ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ СТАЛОГО ТУРИЗМУ

У статті проаналізовано понятійно-категорійну сутність сталого туризму з акцентом на його економічні, соціальні, екологічні та інноваційні аспекти. Розглянуто історичні витоки концепції сталого туризму, її зв'язок зі сталим розвитком та визначено основні категорії, які формують його сутність. Визначено, що сталий туризм базується на гармонізації інтересів усіх учасників туристичної діяльності, забезпечуючи збереження природних і культурних ресурсів, підтримку місцевих громад та довгострокову економічну стабільність регіонів. Розглянуто ключові категорії сталого туризму, зокрема екологічну (збереження природних ресурсів та управління відходами), соціальну (захист культурної спадщини, залучення місцевих громад), економічну (підтримка місцевого бізнесу та довгострокова стійкість), а також інноваційну (використання цифрових технологій для оптимізації процесів). У статті наголошено на важливості впровадження сталих практик у туристичну галузь України, враховуючи національні особливості та євроінтеграційні процеси. Визначено перспективи подальших досліджень, зокрема інтеграцію принципів сталого туризму у національну політику, розвиток екотуризму та підвищення залученості місцевих громад до управління туристичними ресурсами.

Ключові слова: сталий туризм, понятійно-категорійна сутність, сталий розвиток, інновації, соціальні та екологічні аспекти.

ECONOMIC ESSENCE OF SUSTAINABLE TOURISM

Adamovsky Alexander, Kulayets Yaroslav

Lviv Polytechnic National University

This study aims to determine sustainable tourism's conceptual and categorical essence and analyze its key aspects, particularly economic, social, environmental, and innovative components. The topic is relevant due to the need to introduce sustainable development principles into Ukraine's tourism industry, especially in global challenges like climate change, economic instability, and post-war recovery. Sustainable tourism is seen as a tool to ensure the balanced development of tourist regions with harmonious consideration of visitors' needs, local communities, and the environment. The results of the study show that sustainable tourism is a multidimensional concept that covers the following key categories: environmental (conservation of natural resources, waste management, minimization of environmental impact), social (protection of cultural heritage, involvement of local communities in the management of tourism processes), economic (support for local business, job creation, financial stability of regions) and innovative (use of digital platforms and energy-efficient technologies). The study focuses on the fact that the harmonious combination of these categories contributes to achieving the long-term sustainability of tourism. An important role is played by the involvement of local communities, which can be active participants in developing and implementing tourism projects and preserving natural and cultural heritage. The practical value of the article lies in the formation of conceptual foundations for the introduction of sustainable approaches in the tourism industry. The proposed recommendations aim to improve the management of tourism resources, support regions' economic sustainability, and preserve cultural and natural heritage. Public authorities, tour operators, and local communities can use the study materials to develop strategies for sustainable tourism development in Ukraine. The work results also contribute to integrating innovative solutions

into the tourism sector, which ensures the competitiveness of regions in the international market and supports the harmonious development of tourist areas.

Keywords: *sustainable tourism, conceptual and categorical essence, sustainable development, innovations, social and environmental aspects.*

Постановка проблеми. Сталий туризм є однією з ключових концепцій сучасного розвитку туристичної галузі, яка покликана гармонізувати економічні, соціальні та екологічні аспекти діяльності. У контексті глобальних викликів, таких як зміни клімату, зростання туристичних потоків, урбанізація та потреба у збереженні природних і культурних ресурсів, сталий туризм виступає важливим інструментом для забезпечення довгострокової стійкості регіонів. Однак недостатня конкретизація понятійно-категорійної сутності сталого туризму, а також відсутність чітких механізмів його інтеграції в систему державного управління та регіонального планування в Україні створюють проблеми для його ефективного впровадження. Крім того, сучасна туристична індустрія стикається з проблемами нерівномірного розподілу доходів, надмірного споживання ресурсів та соціальних конфліктів у приймаючих громадах, що вимагає розробки нових підходів до визначення сутності сталого туризму.

Актуальність дослідження зумовлена потребою у комплексному науковому аналізі категорійної структури сталого туризму, яка охоплює екологічну, соціальну, економічну та інноваційну складові. Необхідність вирішення проблем інтеграції сталого туризму у національну політику, врахування інтересів місцевих громад і популяризації раціонального використання природних ресурсів підкреслює важливість уточнення понятійно-категорійного апарату цієї концепції. У цьому контексті, дослідження спрямоване на визначення основних компонентів сталого туризму, їх взаємозв'язків та способів ефективного впровадження для досягнення балансу між розвитком туристичної галузі, охороною довкілля та соціальною згуртованістю.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика сталого туризму широко представлена у працях як міжнародних документах [1–2; 5–8], так і українських науковців. Українські дослідники, такі як Соловій І.П., Адамовський О.М., Бурда Ю.А. [4], Роїк О.Р. [9], Заваріка Г.М., Зеленко О.О. [10], Павліха Н.В., Цимбалюк І.О., Савчук А.Ю. [12] наголошують на важливості впровадження сталого туризму в національну політику як одного із засобів стимулювання економіки, соціальної інтеграції та збереження культурної спадщини в умовах сучасних викликів. Проте недостатньо уваги приділено аналізу міжкатегорійної взаємодії (екологічної, соціальної, економічної та інноваційної складових) у туристичній сфері України, особливо в умовах, як от наслідки війни та необхідність відновлення постраждалих регіонів. Ця стаття має на меті

заповнити прогалини у дослідженнях, пропонуючи концептуальне уточнення понятійно-категорійної сутності сталого туризму та його значення для розвитку туристичної галузі України.

Постановка завдання. Завданням даного дослідження є визначення понятійно-категорійної сутності сталого туризму, його основних характеристик та складових, а також аналіз взаємозв'язків між основними категоріями у контексті сучасних викликів. Це дослідження спрямоване на формування науково обґрунтованих підходів до гармонізації туризму із принципами сталого розвитку, що є особливо актуальним в умовах відновлення національної економіки та інтеграції України до глобальних туристичних процесів.

Виклад основного матеріалу дослідження. Концепція сталого туризму бере свій початок із загальної ідеї сталого розвитку, вперше офіційно сформульованої у Доповіді Брундтланд «Наше спільне майбутнє» (1987) [1], підготовленої для ООН. У цій доповіді сталий розвиток визначено як процес, що забезпечує задоволення потреб нинішнього покоління без шкоди для можливостей майбутніх поколінь задовольняти свої потреби. На цій основі у 1990-х роках почали формуватися принципи сталого туризму, спрямовані на баланс між збереженням природних і культурних ресурсів, економічною ефективністю та соціальною згуртованістю. Значним поштовхом для розвитку цієї концепції стало ухвалення «Всесвітньої Хартії сталого туризму» [2] у 1995 році на конференції в Лансароте, яка заклала основи для інтеграції екологічних, соціальних та економічних принципів у туристичну діяльність.

Важливу роль у розвитку концепції сталого туризму відіграли міжнародні організації, такі як Всесвітня туристична організація (UNWTO) [3; 4, с. 112]. та Програма ООН з навколишнього середовища (UNEP) [5]. Вони впроваджували глобальні стандарти сталого туризму та рекомендації, орієнтовані на збереження біорізноманіття, зменшення забруднення та підтримку місцевих громад. Особливий акцент ставився на екотуризмі, який розглядався як практичний прояв сталого туризму, що сприяє збереженню природних територій та розвитку локальних ініціатив. Концепція сталого туризму еволюціонувала разом із глобальними викликами, такими як зміни клімату, урбанізація та зростання туристичних потоків, що потребувало пошуку нових підходів до гармонізації туризму із принципами сталого розвитку.

Згідно з UNWTO, сталий туризм визначається як туризм, що повністю враховує поточні та май-

бутні економічні, соціальні та екологічні впливи, задовольняючи потреби відвідувачів, індустрії, навколишнього середовища та приймаючих громад [6]. Визначення UNWTO наголошує на гармонізації інтересів усіх учасників туристичної діяльності, а також на збереженні ресурсів для майбутніх поколінь.

У контексті Цілей сталого розвитку ООН сталий туризм визначається як інструмент для сприяння економічному зростанню, збереження природної та культурної спадщини, створення робочих місць і підтримки сталого розвитку місцевих громад [7]. Зокрема, Ціль 8 передбачає розробку та реалізацію політик для сприяння сталому туризму, який створює робочі місця та популяризує місцеву культуру й продукти.

Всесвітня хартія сталого туризму, ухвалена на конференції в Ланцароте, визначає сталий туризм як форму туризму, яка враховує економічні, соціальні та екологічні аспекти, щоб зберігати природні та культурні ресурси для майбутніх поколінь [8]. У документі наголошується, що сталий туризм є основою для розвитку місцевих громад, збереження культурної ідентичності та охорони довкілля.

Дослідниця Роїк О.Р., підкреслює, що саме туризм як економічний атрактор сприяє вирішенню деяких політичних і економічних завдань держави та визначає стан розвитку національної економіки. Туристична сфера поєднує усі складові сталого розвитку (економічну, соціальну, екологічну, а також політичну), сприяючи економічному зростанню та соціальному благополуччю, збереженню та охороні навколишнього середовища. Також сталість у туристичній сфері ототожнюється з позитивним загальним поєднанням економічних, політичних, соціокультурних та екологічних збалансованих впливів на неї [9, с. 59].

Класичний зміст концепції сталого туризму на думку Заваріки Г., Зеленок О. передбачає поєднання трьох складових: економічної, соціальної та екологічної. Іншими словами:

1) подорож туриста має створювати економічний ефект як для галузі, так і для регіону, що приймає туриста;

2) організована мандрівка не повинна шкодити життєдіяльності населення регіону-реципієнта з урахуванням їх етнічних і культурних особливостей;

3) екологічна свідомість як організаторів турів так і самих подорожуючих, які мають дбайливо ставитися до оточуючого середовища [10].

Як зазначає Миронов Ю. сталий розвиток туризму – це такий вид туризму, при якому забезпечується оптимальне використання ресурсів навколишнього середовища, підтримуються соціально-культурні особливості туристичних дестинацій та спільнот, які там проживають, забезпечу-

ється життєздатність довгострокових економічних процесів з огляду на їхню вигоду для всіх зацікавлених кіл. Сталий розвиток в туризмі передбачає позитивний загальний баланс екологічних, соціально-культурних та економічних ефектів від туризму, а також позитивний вплив відвідувачів один на одного [11, с. 218–219; 12, с. 16].

Аналізуючи вищенаведене можемо підсумувати, що сталий туризм – це інтегрована система туристичної діяльності, яка забезпечує гармонізацію екологічних, соціальних та економічних інтересів, сприяє збереженню природного та культурного середовища, враховує потреби місцевих громад і туристів, підтримує економічну стабільність регіонів та створює довгострокові вигоди, потребує впровадження інноваційних технологій, залучення місцевих громад до управління ресурсами, а також популяризації місцевої культури та продуктів як ключових елементів сталого розвитку.

Сучасна туристична індустрія має значний вплив на навколишнє середовище та суспільство. Туризм є джерелом значної частки глобальних викидів парникових газів, пов'язаних із авіаперельотами, круїзами та іншими видами транспорту. Додатково, неконтрольний розвиток інфраструктури, шкода для біорізноманіття та соціальна несправедливість, зокрема порушення прав місцевих громад, є поширеними проблемами. Більшість доходів від туристичної діяльності концентрується в руках великих корпорацій, у той час як місцеві жителі та невеликі підприємства отримують мінімальну вигоду, часто страждаючи від підвищення вартості життя та витіснення.

Така модель розвитку туризму спричиняє негативні соціально-економічні наслідки. Зростання цін на нерухомість у туристичних зонах ускладнює життя місцевих громад і витісняє малий бізнес. Великі гравці на ринку диктують свої умови, залишаючи мало простору для незалежних підприємців, що підриває локальну економіку і посилює соціальну нерівність. Відсутність балансу між економічною вигодою та екологічною відповідальністю створює передумови для пошуку нових підходів до організації туризму.

Сталий туризм став відповіддю на ці виклики, акцентуючи увагу на гармонійному поєднанні економічного, соціального та екологічного аспектів. Він передбачає зменшення негативного екологічного впливу туризму, підтримку місцевих громад та дотримання принципів справедливого розподілу доходів. Замість бездумного споживання ресурсів, сталий туризм сприяє раціональному їх використанню, захисту природних територій і впровадженню інноваційних підходів у туристичну галузь. В умовах глобальних викликів сталий туризм стає не лише альтернативою, а й обов'язковою складовою майбутнього розвитку галузі, підтримує місцевий малий бізнес, зберігає культурну спадщину

та забезпечує прозорість і справедливість у туристичних практиках. Крім того, сталий туризм сприяє зменшенню вуглецевого сліду, впровадженню екологічно дружніх технологій і формуванню свідомого ставлення до подорожей. Це шлях до гармонійного розвитку, який поєднує інтереси людини, суспільства та природи.

Сьогодні сталий туризм розглядається як невід'ємна складова сталого розвитку суспільства, що може забезпечити гармонійний розвиток територій, враховуючи економічну, соціальну та екологічну складові [13, с. 193]. Сталий туризм є сучасною концепцією розвитку туристичної діяльності, яка забезпечує збалансоване поєднання економічних, екологічних та соціальних аспектів. Він орієнтований на задоволення поточних потреб туристів і місцевих громад без шкоди для можливостей майбутніх поколінь задовольняти власні потреби. У наукових і практичних дослідженнях поняття сталого туризму розглядається через такі основні категорії:

- однією з ключових категорій сталого туризму є екологічна категорія, яка зосереджується на збереженні природних ресурсів та мінімізації негативного впливу туризму на довкілля. Включає раціональне використання водних, земельних та енергетичних ресурсів, ефективне управління відходами, зменшення викидів парникових газів та захист біорізноманіття. Екологічна складова сталого туризму сприяє відновленню природних екосистем і створенню умов для їх довгострокового збереження, що є основою стійкого розвитку туристичних регіонів;

- соціальна категорія сталого туризму охоплює аспекти збереження культурної спадщини та залучення місцевих громад до туристичних процесів. Передбачає повагу до місцевих традицій, культури та способу життя, що сприяє підтримці ідентичності регіонів. Залучення місцевих громад до планування та реалізації туристичних проєктів не лише зміцнює соціальну згуртованість, але й сприяє розвитку інфраструктури та покращенню якості життя населення;

- економічна категорія сталого туризму орієнтована на підтримку місцевого бізнесу, створення нових робочих місць та забезпечення довгострокової економічної стійкості. Вона акцентує увагу на рівномірному розподілі доходів від туризму між усіма учасниками процесу, включаючи місцеві громади. Підтримка малих і середніх підприємств, розвиток локальних ініціатив та популяризація місцевих продуктів і послуг є важливими складовими економічної стійкості туристичних регіонів;

- інноваційна категорія сталого туризму передбачає впровадження новітніх технологій, які сприяють ефективному управлінню ресурсами, оптимізації туристичних потоків та покращенню

туристичного досвіду. Використання цифрових платформ, систем електронного врядування, Big Data та енергоефективних технологій сприяє зниженню негативного впливу туризму на довкілля та підвищенню конкурентоспроможності регіонів. Цифровізація та інновації дозволяють гармонізувати туристичну діяльність із принципами сталого розвитку.

Ці категорії тісно переплітаються, створюючи синергію, яка сприяє довгостроковій стійкості. Наприклад, впровадження інноваційних екотехнологій дозволяє знизити вплив на довкілля, підтримуючи соціальні ініціативи через економічну стабільність. Таке інтегроване управління сприяє гармонійному розвитку суспільства, яке відповідає сучасним викликам і глобальним цілям сталого розвитку.

Взаємозв'язок основних категорій сталого туризму – екологічної, соціальної, економічної та інноваційної – формує базу для ефективного управління туристичною діяльністю, спрямованою на досягнення балансу між розвитком і збереженням ресурсів. Ці категорії тісно взаємопов'язані: екологічна категорія забезпечує сталість природних ресурсів, соціальна підтримує залученість громад, економічна гарантує прибутковість, а інноваційна впроваджує новітні технології для підвищення ефективності. Аналіз цих зв'язків дозволяє визначити, як різні аспекти взаємодіють між собою і які обмеження можуть виникати в процесі їх реалізації.

Таблиця 1 розкриває не лише взаємозв'язок категорій, але й окреслює основні проблеми та обмеження кожної з них. Наприклад, екологічна категорія залежить від економічних ресурсів для впровадження екотехнологій, а соціальна категорія пов'язана з культурною ідентичністю та залученням громад. Інноваційні рішення є ключем до гармонійної взаємодії цих категорій, але їх впровадження часто стримується через фінансові та технічні труднощі. Такий підхід до аналізу дозволяє краще зрозуміти проблеми та знайти шляхи їх вирішення.

Міжкатегорійна взаємодія є ключовим елементом сталого розвитку туризму, оскільки вона забезпечує гармонійне поєднання екологічних, соціальних, економічних та інноваційних аспектів. Інтеграція стратегій сталого розвитку передбачає розробку національних і регіональних програм, які враховують взаємозв'язок усіх категорій. Це дозволяє створити збалансовану модель управління туризмом, яка спрямована на задоволення потреб сучасного суспільства без шкоди для довкілля та майбутніх поколінь. Такі програми сприяють ефективному використанню ресурсів, захисту місцевої культури та традицій, а також підвищенню конкурентоспроможності туристичних регіонів на міжнародному рівні.

Таблиця 1

Взаємозв'язок категорій шляхи їх вирішення

Категорія	Їх взаємозв'язок	Пропозиції щодо шляхів вирішення проблем
Екологічна	Потребує економічних ресурсів для впровадження екотехнологій; залежить від соціальної свідомості та інноваційних рішень.	– Запровадження екотехнологій – розробка та впровадження технологій. – Підвищення екологічної свідомості – проведення освітніх кампаній для туристів і місцевих громад щодо збереження довкілля. – Створення природоохоронних зон – розширення мережі заповідників і національних парків.
Соціальна	Пов'язана з екологічною для збереження ресурсів; залежить від економічної стабільності для підтримки культурної ідентичності.	– Активне залучення місцевих громад – розробка механізмів співпраці між туристичними операторами та місцевими жителями. – Збереження культурної ідентичності – підтримка місцевих традицій і ремесел, культурних заходів. – Розподіл вигод – забезпечення справедливого розподілу доходів від туризму між сторонами.
Економічна	Залежить від екологічної через потребу в збереженні ресурсів; стимулює соціальну активність та інновації.	– Диверсифікація туризму – розвиток різних видів туризму. – Інвестування у туристичну інфраструктуру із врахуванням сталих принципів. – Підтримка малого бізнесу – надання грантів, кредитів та освітніх програм
Інноваційна	Оптимізує використання ресурсів та підвищує ефективність процесів.	– Розвиток цифрових платформ – створення мобільних додатків і веб-сайтів. – Інвестиції в інноваційні рішення – стимулювання розробки інноваційних інструментів. – Освітні програми з технологій – підвищення цифрової грамотності серед місцевого населення для більш ефективного використання інновацій.

Джерело: розроблено авторами

Для досягнення цих цілей важливим є партнерство між урядовими структурами, бізнесом, місцевими громадами та міжнародними організаціями. Така співпраця забезпечує ресурсну та експертну підтримку для реалізації програм сталого розвитку. Водночас впровадження систем моніторингу та оцінки дозволяє аналізувати вплив туризму на різні сфери, виявляти проблеми та вчасно коригувати стратегії. Моніторинг екологічних, соціальних, економічних та інноваційних показників дає змогу оперативно реагувати на виклики, сприяючи ефективному управлінню туризмом і підтримці його стійкості.

Загалом покращення взаємодії між категоріями сталого туризму та вирішення існуючих проблем можливе лише за умов інтегрованого підходу. Цілеспрямовані дії з упровадження нових технологій, підтримки місцевих громад, збереження довкілля та розвитку економічного потенціалу сприятимуть гармонійному розвитку туризму, який відповідатиме сучасним викликам і потребам майбутніх поколінь.

Сталий розвиток туризму залежить від гармонійної взаємодії екологічних, соціальних, економічних та інноваційних категорій. Їхній взаємозв'язок створює основу для досягнення довгострокової стійкості, але на практиці стикається з рядом проблем, таких як деградація ресурсів, нерівномірний розподіл доходів чи низька інноваційна активність. Розуміння цих обмежень і врахування взаємозв'язків дозволяє ефективніше управляти розвитком туризму, спрямо-

вуючи його на задоволення як сучасних, так і майбутніх потреб суспільства та довкілля.

Висновки з проведеного дослідження. Проведене дослідження понятійно-категорійної сутності сталого туризму дозволяє визначити його як інтегровану концепцію, що охоплює екологічні, економічні, соціальні та інноваційні аспекти. Сталий туризм спрямований на досягнення гармонії між задоволенням потреб туристів, збереженням природного та культурного середовища, економічним зростанням і соціальною згуртованістю. Аналіз дефініцій у міжнародних актах і вітчизняних джерелах виявив, що ця концепція базується на принципах сталого розвитку, включаючи раціональне використання ресурсів, захист місцевих спільнот і культурної ідентичності, а також впровадження інноваційних рішень у туристичну діяльність.

Категорійна сутність сталого туризму розкривається через взаємозв'язок його основних складових: екологічної, яка забезпечує збереження ресурсів; соціальної, яка сприяє залученню місцевих громад і збереженню культурної спадщини; економічної, яка підтримує довгострокову економічну стійкість регіонів; та інноваційної, яка стимулює використання новітніх технологій для підвищення ефективності управління. Отже, сталий туризм можна визначити як сучасну модель розвитку туристичної галузі, що враховує потреби як нинішнього, так і майбутніх поколінь, забезпечуючи збалансований підхід до ресурсів і створення додаткових можливостей для розвитку суспільства.

Список використаних джерел:

1. Brundtland G.H. Our Common Future: Report of the World Commission on Environment and Development. United Nations. Oxford: Oxford University. 1987. URL: <https://sustainabledevelopment.un.org/content/documents/5987our-common-future.pdf>
2. Charter for Sustainable Tourism. Lanzarote, Canary Islands, Spain. World Tourism Organization. 1995. URL: <https://www.unwto.org/archive/global/press-release/1995-04-27/lanzarote-charter-sustainable-tourism>
3. World Tourism Organization (UNWTO). URL: <https://www.unwto.org>.
4. Соловій І. П., Адамовський О. М., Бурда Ю. А. Сертифікація сталого туризму: переваги та недоліки. *Економічний простір*. 2023. № 185. С. 110–114.
5. United Nations Environment Programme (UNEP). 2023. URL: <https://www.unep.org/about-un-environment>
6. Making Tourism More Sustainable – A Guide for Policy Makers. UNWTO. 2005. URL: <https://www.e-unwto.org/doi/book/10.18111/9789284408214>
7. Transforming our World: The 2030 Agenda for Sustainable Development. United Nations. 2015. URL: <https://sdgs.un.org/2030agenda>
8. World Tourism Organization. “Charter for Sustainable Tourism”. 1995. URL: <https://www.unwto.org/archive/global/press-release/1995-04-27/lanzarote-charter-sustainable-tourism>
9. Роїк О. Р. Напрямки сталого розвитку туризму України в умовах післявоєнного відновлення. *Економічний простір*. 2023. № 184. С. 58–61. URL: <https://prostir.pdaba.dp.ua/index.php/journal/article/view/1232/1187>
10. Заваріка Г. М., Зеленко О. О. Сталій туризм як інструмент збереження культурної спадщини та відновлення постраждалих територій. *Економіка та суспільство*. 2022. Випуск № 39. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/1424/1371>
11. Миронов Ю. Б. Сталій розвиток туризму: сутність, завдання та принципи. Актуальні проблеми економіки і торгівлі в сучасних умовах євроінтеграції: матеріали наук. конф., 11–12 трав. 2017 р. Львів : ЛТЕУ, 2017. 440 с.
12. Павліха Н. В., Цимбалюк І. О., Савчук А. Ю. Сталій розвиток туризму та рекреації: сучасні виклики й перспективи для України: монографія. Луцьк : Вежа-Друк, 2022. 208 с.
13. Мелько Л. Ф. Туризм у контексті сталого розвитку. *Вчені записки Університету «КРОК»*. 2017. Вип. 48. С. 190–197.

References:

1. Brundtland G. H. (1987). Our Common Future: Report of the World Commission on Environment and Development. United Nations. Oxford: Oxford University. Available at: <https://sustainabledevelopment.un.org/content/documents/5987our-common-future.pdf>
2. Charter for Sustainable Tourism. Lanzarote, Canary Islands, Spain. Available at: <https://www.unwto.org/archive/global/press-release/1995-04-27/lanzarote-charter-sustainable-tourism>
3. World Tourism Organization (UNWTO). Official website. Available at: <https://www.unwto.org>
4. Solovii I. P., Adamovskyi O. M., & Burda Yu. A. (2023). Sertyfikatsiya staloho turyzmu: perevahy ta nedoliky [Sustainable Tourism Certification: Advantages and Disadvantages]. *Ekonomichnyi prostir – Economic Space*, no. 185, pp. 110–114. (in Ukrainian)
5. United Nations Environment Programme (UNEP). (2023). Official website. Available at: <https://www.unep.org/about-un-environment>
6. Making Tourism More Sustainable – A Guide for Policy Makers. Available at: <https://www.e-unwto.org/doi/book/10.18111/9789284408214>
7. United Nations. (2015). Transforming our World: The 2030 Agenda for Sustainable Development. Available at: <https://sdgs.un.org/2030agenda>
8. World Tourism Organization. “Charter for Sustainable Tourism”. 1995. Available at: <https://www.unwto.org/archive/global/press-release/1995-04-27/lanzarote-charter-sustainable-tourism>
9. Roik O. R. (2023). Napryamky staloho rozvytku turyzmu Ukrainy v umovakh pislyavoyennoho vidnovlennya [Directions of Sustainable Tourism Development in Ukraine in the Context of Post-War Recovery]. *Ekonomichnyi prostir – Economic Space*, no. 184, pp. 58–61. Available at: <https://prostir.pdaba.dp.ua/index.php/journal/article/view/1232/1187> (in Ukrainian)
10. Zavarika G. M., & Zelenko O. O. (2022). Stalyi turyzm yak instrument zberezheniya kulturnoyi spadshchyny ta vidnovlennya postrazhdalikh terytoriy [Sustainable Tourism as a Tool for Preserving Cultural Heritage and Restoring Affected Territories]. *Ekonomika ta suspilstvo – Economy and Society*, no. 39. Available at: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/1424/1371> (in Ukrainian)
11. Myronov Yu. B. (2017). Stalyi rozvytok turyzmu: sutnist, zavdannia ta pryntsypy [Sustainable tourism development: essence, objectives and principles]. *Aktualni problemy ekonomiky i torhivli v suchasnykh umovakh yevrointehratsii: materialy nauk. konf.*, 11–12 trav. 2017 r. Lviv : LTEU, 440 s. (in Ukrainian)
12. Pavlikha N. V., Tsymbaliuk I. O., & Savchuk A. Yu. (2022). Stalyi rozvytok turyzmu ta rekreatsiyi: suchasni vyklyky y perspektyvy dlya Ukrainy [Sustainable Development of Tourism and Recreation: Modern Challenges and Perspectives for Ukraine]. Lutsk: Vezha-Druk. 208 p. (in Ukrainian)
13. Melko L. F. (2017). Turyzm u konteksti staloho rozvytku [Tourism in the Context of Sustainable Development]. *Vcheni zapysky Universytetu “KROK” – Scientific Notes of the “KROK” University*, no. 48, pp. 190–197. (in Ukrainian)

E-mail: oleksandr.m.adamovskyi@lpnu.ua, yaroslav.m.kulaiets@lpnu.ua